

Kinder- en Jeugdboeken

Zondagsschoolboekjes

Recensie

Auteur: C.M. de Putter-Dekker
Titel: Je bent niet alleen
Druk: 1
80 blz.

geïllustreerd door Fija Meijer, geschikt voor meisjes van 6 tot en met 10 jaar. Prijs f 13,25. Inhoud: De hoofdpersoon, het kind Annebrien, is al vanaf haar geboorte visueel beperkt. Omdat zij op den duur helemaal blind zal worden, doet haar moeder er alles aan om haar zoveel mogelijk mee te geven met als doel haar zoveel mogelijk zelfstandig te laten leven. Annebrien blijkt zeer muzikaal en is bruidsmisje op de bruiloft van haar eerste pianof. Beoordeling: Naar mijn mening staat meer het probleem van de ouders centraal, dan het kind en haar belevenissen. De ouders hebben de zorg voor een kind met een oogafwijking en de schrijfster maakt duidelijk wat de ouders ervaren en meemaken. Met name moeder kost het veel moeite om de blindheid en de gang van dochter Annebrien naar een internaat te accepteren. Hoewel er zeker ontroerende stukjes in dit boek voorkomen, denk ik toch dat het boek minder geschikt is voor kinderen. Dit geldt m.i. zeker voor kinderen van 6 tot en met 8 jaar, omdat er best moeilijke zinnen en woorden in voorkomen. Ik zal dit met enkele voorbeelden duidelijk maken: •blz. 5: "Zo maakt Maartje kennis met het ziekenhuis in al zijn kundigheid, maar ook in zijn beperkingen." •blz. 9: "Pieter, uiterlijk nog enigszins beheerst hoewel zijn hart huilt vanwege zijn kind, vraagt: "Hoe lang, dokter?" •blz. 11: visuele handicap •blz. 16: xylofoon •blz. 26: onderwijsmogelijkheden •blz. 29/30: "op te monteren" en "klavier" •blz. 54: "zulk aanschouwelijk onderwijs kan men moeilijk negeren" en "dopeling" •blz. 55 en 56: "lusteloos" en "motorische ontwikkeling" •blz. 66: zelfbewust •blz. 74: uitleggen(van kleding) Mooi is de beschrijving van de doopdienst, waarin Annebrien haar broertje Johannes mag binnendragen. De koster loopt voor haar uit, met,de handen op de rug. In zijn handen heeft hij een fel lampje. Aan de hand daarvan legt de predikant de betekenis uit van: een lamp voor je voet en een licht op je pad. Misschien houdt u ook niet van de passages zoals op pagina 31 en 32. Annebrien is ziek en eigenlijk lopen de ouders al jaren te tobben, maar dan lees ik dat Pieter (vader) ineens ontdekt dat ze nog niet alles gedaan hebben. Ze hebben namelijk nog niet gebeden voor Annebrien. Een paar dagen later roept Annebrien: "Mama, ik kan weer zien!" Eindoordeel: Niet aanbevolen. IJsselmuiden Jan Hofstede

Boekbeoordeling van de Ned. Hervormde Zondagsscholenbond op Geref. Grondslag, 1999
